



EXCELENTÍSSIM

SETMANARI BILINGÜE, SATÍRICO Y DE BON HUMOR

ES GRIPPE

¡Ja passa d'extraordinari amb lo que s'oseyeix amb aquesta epidèmia d'es grippe per aquest vall de sas llimonas y des concejals modelos!

Fá cosa de dues setmanas que s'ha filtrat aqueixa malaltia per aquí y ja tot Sóller jeu.

Es morts comensan a abundà y la cosa es posa ben fàresta.

Anau pes carré y vos fan riure sas comedies que si armen.

—Tonina María Zahón vás?

—Bon refeoy a plassa.

—Pero no hay vajis per aquest carré, perqu'hey ha vintidós malalts d'egrippe.

—Sant Antoni! Idó men vaitx per aquest altre.

—Si; bons arenys agafaríais! An aqu'est altre carre ni ha desset.

—Jesús! No'm queda mes temey qu'anari pes carreró.

—No t'hi atravesques! No hay ha casa que no en jegen dos.

—Idó men torn a cá sa señora y li diré que si vol menja que vaje ella a sa plassa que si llevones agaf s'eclipse la guarda-re y la duré a s'esquena.

Y cuadros com aquêsts ni ha cent a cada passa.

—¿Qu'ets tú Juan? ¿Y que t'ets fet que no te veuen may?

—Fiet he tengut es grippe, y avuy es es primé dia que m'aixec.

—¿Qué... qué... qué... qu'ets tengut es grippe?

—Idó. Es....

—Si, si, si, es o no es, que sigue lo no sigue, que Deu t'acompany que jo no estic porque la m'enfloquis. Adiós.

Anau mes avall y sentiu.

—No sabeu qui s'acaba de colgá? Na Peixet.

—Y na Lletrudis aquella, que per cert l'ha presa de tres veynats de devant caseva, que segons indicis la preguenren de ets amos de «Son Xim», els cuales la van prender des missatje Carol qu'un dia anant a cerca paya a Calvià l'aplega d'un amo d'una casa que l'havia aplagada de sa seva atlota la cual l'aplega servint un sellaté que....

Y continue fent histori fins que trobe es fi.

Seguim mes avall y veim dues veystas una de las cuales conta a s'altra.

—Pues fieta es meu fiy s'altre dia li embolicà y jo com som tan vaya ni faix cent per un pasol. S'altre dia vaitx fémidó per enmidona un poc de robà, y el vaitx posá a dins una escudelleta. Llevó li vaitx encalentí un poc de llet, la vaitx posá dins un altre escudelleta, m'aixuc sas mans agaf s'escudella l'hey puitx y ell a sa primera globada ja l'escup, di-

En Sóller la salud del vecindario es excelente, sólo hay unos TRES MIL atacados de gripe.

—Enviu que no li agrada, que no tenia gust de llet. Jo li vaitx di de tot, maniós, te sercas la mort, pero res no en vo'gué de cap manera. Jo amb una volada grossa m'en devall per avall y dic:

—No se com pugui essé tan dolenta. La tast y joh!.....

—¿Qué? ¿Era dolenta?

—Cá! Que resultá qu'enlloc de pujarli sa llet li havia pujat s'amidó.

Per Noy

Sa festa de sa rassa

Diumenge passat, dia 13, (mal dia) havia de tenir efecte a sa populosa ciutat de Sóller la Festa de sa rassa que tenia de consistí en so descubriment d'una lápida en sa siguiente inscripció:

Avenida de Cristóbal Colón y dita lápida havia de donar es nom a n'ests de torrent tapat, convertit en carré públic, que dona desde s'ivernero de cat's potacari Torrens a nes carré d'en Romaguera.

Com ets organissadós d'aquesta festa no tenen cap pel de supersticiosos varen caure dins s'olle de sa mel en sa mateixa facilitat que una mosca cau dins sas golosinas

No saben encara ets organissadós que es un doy gros, pero gros de tot, elegí un dia 13 per solemnissá una festa d'aquesta índole? De segú que si s'hanguessen adonat de sas fatalidats y peripecies que proporcionan es días TRETSES, no haguessen escohit aquest dia.

Noltros xerrimosos de bona cepa y supersticiosos fins a sas puntas d'es cabeis, ja mos ho provehiem, pero cbítón, no volguerem d'rés, no haguessen estats escoltats, pero estavem seguríssims de que sa festa no sa faria, y així va esse.

—Y perqué?

Idó, per haverse elegit es dia tretse, sàbiam de bona tinta de que plouria, o faria vent, o que sas cosas no anirian com una seda, o que un o altre soscaira sotcehiría.

Y així va esse, es dia 13 comensá de mal humó, de seguida que va neixa tenguarem aigo y vent, mes tart llamps, trons y aigo, quant va esse de días aigo y de tant en quant aigo y tanta aigo va caura y tant bañat estava tot, que va essé precis qu'es nostro Saix, a cosa de mitx dia fes un pregó a tots es sitis de costum, diguent que motivat a nes mal temps sa «Festa de sa rassa» sa faria es diumenge signant a las quatre d'es capvespre.

Muy rique-te-bien, iviva sa disposició d'es

nostro simpàtic Battle!, ara ja quedan evitades ses desgracias, Sols a n'es nostro Battle, porem agrahí s'haja evitat un dia de tristó. N'haurian passades de grossas, molt més, y no de poch, que sa nit d'es dia 13 d'es fochs artificials y d'es dia 13 que se derribá es cadal de sa Plassa.

Désitjaríam que demá se fes aquesta festa, sols per donar expansió a n'es gran numero de nins y ninas que en sa corresponent bandereta han de prenderhi part y també per veura ets organissadós satisfets de have sabut prepa un programa tan atractiu q'ues llà-tima no s'haja anunciat por cartels y de que sa Compañía d'es nostro Ferrocarril no posigue un servici de trens extraordinaris.

FALDILLA.

LOTERÍA NACIONAL

ANUNCI

—¿No vens participacions de sa rifa de Nadal?

—Ca! Val es papé un dineral y no treus per fé es talons.

—Tiré no sigues doyut y no m'assis exalta.

BARATÍSSIMS los te fá s'Imprenta CALATAYUD.

Carré de sa Lluna, 27.—SOLLER

Com ha d'esse una dona

(CONSELLS A UN AMIC)

—Dius que vols casa?... Bueno, homo, bueno, te competesc igual que a n'aquells pobres locos que se pegan a éllos mateixos.

—Tú saps que vol di «cassá»? Vol di purgatori, infern, martiri, tot plegat; vol di un caramull de desbarats.

Pero en fi, ja que veix qu'estás decidit a formá sa teva desgraci, es di a casarte, te vuy donar cuatro conseys de mundología referent a sas donas, advertinté qu'aquest consey que te don son esperiencias preses del natural; me costan moltes horas d'estudi, de investigació de... de... escoltem.

Procura que sa dona qu'ha de se teva no estiga molt grasa porque sas donas grassas tenen multa farsa y per lo tant no la podrás acovardá ni sometre a sa teva voluntat.



PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre . 0'75 pts,

Extranjero: Un año . . . 6'00 ,

—Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales
Al sup. de la suscripción
Salvo que sea en dura
redacta en el idioma de la suscripción.

Procura igualment que no estiga molt magra porque sas magras solen esse nerviosas y contra es nervis no hay valen amenasses ni tocs.

Que tampoc siga molt guapa que sa guapesa va acompañada de orgullo y vanidad, ademés sa guapesa te un altre inconvenient: es atractiva ¿saps?...sas muradas arriban a caure...¿comprens?

No la vulgas llesta qu'ets amics senriuran de tu.

Que no vaji vestida amb extremada eleganci: ni se posi polvos ni coloretes, ni carn artificial porque aquests artificis los se posan per agrada a tothom.

Lo que te aconsey més es que no la vulgas que tenga sa mare viva, porque sa mare de sa teva dòne seria ni mes ni menos que sa téva sogra y sa téva sogra seria sa téva mort.

No la vulgas rica que te dirá que vius a demunt ella.

Ni pobre porque te morirás de fam.

Ni...ni...ni te casis, amic meu, ni te casis.

—Vols un consej d'amic?

Compras un porcelli, l'engreixes y cuant estiga gras el vens.

Així tendras bona companya y viuras felis.... al menos mes felis que tenguent done.

France R. URBANO

UN SERMONÉ BREU

A un petit poble des plà per festas de religió hey v'aná per fé un sermó un capellá ciutadá Tot es poble l'esperava per sentir sa seu vén pueas an es tal lloc sabreu que ningú may los parlava pues tenian es Vicari qu'era un lliom tartamús y es capellá era d'es dús diguent sols missa diari.

Y tot es poble agrupat rodetjá sa diligenci per veure bé s'eminenç que venia de Ciutat. Es capellá va baixa y va saludá aquell poble que sa portava tan noble amb qui el nava a visita. Enseguida un gran senyó, qu'era es més ricot d'allá el va invitá a sopà per està bé pes sermó.

Es sermoné s'atapi fins an es punt d'esclatá y llevó se va quedá amb ganas d'ana adormi. Mes mudá d'opinió cuant pensá qu'aquella nit tenía que deixá es llit per nà a fé es primé sermó.

Es sermoné s'atapi fins an es punt d'esclatá y llevó se va quedá amb ganas d'ana adormi. Mes mudá d'opinió cuant pensá qu'aquella nit tenía que deixá es llit per nà a fé es primé sermó. L'iglesi estava estibada en la mar que y sa gent nave resant.

as temps qu'enava esperant
d'es capellà s'arribada.
Tocà a la fi s'hora bona
tothom va quedà callant
y va sorti badayant
es bon sermoné a sa trona.
Pocas ganes ell tenia
després de sa tal menjada
de fé allà una gran xarrada
ben propi des primé dia.
Amb això a riura es possà
y gratans es seu clotell
amb un llenguatge molt bell
a devant tots comensals.
«Jermanets meus vos diré
jo sa pura veritat.
Y això és, que vos he parlat
perque no tenc rés que fé.
En això dic parlarvòs
amb un llenguatge ben triat.
Y ara, fiys meus, ja he acabat
per no sobre que dirvòs».

PEP NOY

Maquinas de COSER

Depósito de maquinas para coser y bordar
de la acreditada marca

WERTHEIM RÁPIDA

Se admiten toda clase de reparaciones.
Enseñanza de bordar gratis a los compradores de dichas máquinas

Se venden instrumentos de música y piezas de música de todas clases.

GUILLERMO CALVO

Rectoria, 16 = SOLLER

JUAN DE MULETA

A Palma, Plaça d'Abastos
a número vintivuit

vise y don es menja cuit
bo y net y no faltan trastos:
mallorquins! amb patit gastos
poreu ompli es ventre buit.

A ca'n Juan de Muleta
què tots teniu coneugut
si fan dinàs de virtut
de sis reals a pesseta.
Se fan rostits, escaldums
també aguats de tota classe,
y allà, a sa fonda de Plassa
hey reinan boas costums.

De sa Regió**DE BINISALEM**

Un d'aquests días passats a sa sabateria
des carré de Seuva hey hagué una brega de
donas que se pareixia mes a una brega de
moixos que de pollas molt joves com efectivament v'assé.

Tot aquést calaportal v'assé motivat per
un jove ros que volgunt fé de Pera Mateu y
volgunt assé més cosa poca que lo qu'es,
se va creurá lo qu'una jove (qui no coneix
encara be ses costums de Mallorca) li va di
si tenia ronya y també poys. La cuestió qu'
arribaren a aferrarsé ses ditas joves hagué
cops de martell y bigalots al aire y unas estírides de revell que dava horrores veureu,
pero graris a sa gestions d'una dona de respecta y de ronyó clos, y jó crec que si nos per ella hey hagués hagut desgracis personales Per això dam a sa dita dona sa mes cumplida enhorabona.

UN TESTIMONI

DE MURO

Sobre tres fustes de fusta

Escultau mestres des tallé (*Requiscantin paces*), lo qu'hem digueren s'altra dia. Ido, com vos dic, m'han dit que pes vostro carré hey passe un jove y que cuant es a devant es vostro gran tallé s'atura per veura uns des mestres que fà poc qu'està en voltors; y que per cert es molt amic d'aquest jove, y que mentre tant conversa amb él, ets altres dos sortiu, un amb una raspa y s'altra amb un trasito que pareix es nàs des mestre superior.

Llevó comensau a fé senyas a una finestra, que segons noticis, té un vidre trencat ahont hey solen anà dues joves que no las anomam perque son ses mes guaps y ses mehonradas de Muro, y ellas cuant vos veuen sa jiran a s'altre part per no veure aquesta mala cara de moneyot que teniu. També m'han contat qu'an aqueix jove que passa per dit carré li voleu tirá una esponje bruta de tinta, perque suposau qu'ell passa per veura una de ses dues joves qu'estan a sa finestra, y voltors com qu'estau tan jelosas d'ellas, li voleu fé aquesta brutò.

Pués sebreu fustes de fusta qu'aquest jove passa per allà, perque li tireu s'esponje y llevó vos voreu ses caretas. Basta per avuy perque tenc pò de sé llarc y.... alerta a amollá s'esponje.

UN AMIC NOSTRO.

DE BUNYOLA

Ram, pataplam, pataplam, plam, plam
noltros no mos retijram.
Ram, pataplam, pataplam, plam, plam
malament sia un jígant.

Al nom de Deu qu'en Güell ha fet sa por cada! Ha estat gros! Ell heu ha posat a un punt que n'os menjadó. Mos pots ben creura Ricardo que si noltros mos haguessem pensat qu'això de *mi aborrecidota* (que a noltros mos etxocà tant) t'havia de sabre tant de greu heu estorjam per noltros mateixos. Però no te desesperis qu'ençara nòs fosc. Dius que no tens per lleix; pues dispense fiet, noltros t'hi trobam! Si ets just un mulato! Y en cuant a greix no ten sobra gaira; estás primet y no ets mes qu'un sac d'osso.

Y com a sá, ets pitjó qu'una poma podrida, assembla qu'estás arruinat amb aquest colò d'ala de mosca, y tanta sort qu'en temps de moneatos pegas sa *gulfada*, perque sinó assemblarías un *esqueleto*. ¿No es *wordad* Ricardo Guell qu'en temps de moneatos es diumenes a mitx dia en menjas per dinà y es vespre repeteixes ses cuyaradas? T'ho endevinam eh? Noltros tenim un cap de sabio y tú el tens de carabasset y plé de sarradís. Y sebretot d'això de moneatos mos n'afuxam perque es menje de porc. Si Guell, ets molt gran, pero heu ets de badas.

Y si es de torpe heu ets mes qu'una sola de sabates o més qu'és c.... de dormir. No hey posis dubte que sempre heu ets estat, heu ets y heu sarás fins que tenguis una cartata nostra. Llavó serem iguals, pero no bastan es teus.... calsons ni es d'un altre per grossos que siguin, lo qu'es que gordam sa teva ben aplagadeta sino que tretas ses vegades que tenim necessitats corporals la mos passam per.... allà. (Ala qui hagués hagut d'í qu'aquesta bona carta hagués de servir per torçà morros y refilà es *mostatzos*!) Y tú com això no mos parles de sa carta? Si la vols l'et tornarem, però ja veus qu'està un poc soyade.

JERONI MATEMOIXOS
y es seu amic
(Acabarà)

D'ESPORLAS

Per equest poble de ses atlotas guapas hey ha un jove que fastetja an es carré de la Beata, per més colmo des nasarruts.

Perque vos pugueu fé carrec de qui és aquest jove vos contaré un pás que vos farà esmortí de riayas. A ell li diuen en *Xurión*, y a s'atlotà que festetja na *Pancuit*, emperò per no faltà a ses reglas de su banitat, a un li direm don *Xurión* y a saltra doña *Pancuita*.

Deu feu cosa de dos mesos, que *Don Xurión* vaná a veura sa seu respectable novia *Doña Pancuita*, per dirli si volia res des seu tio de Palmà, perqu'ell hey anava *Doña Pancuita* obri sa seuia bocota, que per cer la té faresta, per dirli que l'hey comanás molt.

Don Xurión surt y encara no era a desfora cuant pataplafla pegá de morros a sa cara d'una cosina de sa seuia atlotà.

Hola que no hem coneixas!
No.
Som es qui festetja sa teua cosina. An essé casats vuy que venguis, a viura en noltros, pues jo som molt ric. Tenc dues corta-

radas de terra. Una que mira a la mar, y salatre an es *Pinà d'en Caneta*. A més tenc sis casas, y a més som pubil y tot lo cá meua serà meu.

Cuànt aquesta cosina hagué aclarit s'embuy resultà que *Don Xurión* es mes pobre qu'una xinxà, y que té un jermà y dues jernanas.

Ja li direu idó, a *Don Xurión*, que bravatji d'es seu nàs, que pareix sa plataforma d'un tramvia y així bravatjarà de lo seu.

Diumenge passat a una casa particular d'Esporlas se efectuá un succulent banquete per celebrá sa victoria guanyada pen *Manegueta* an es lloros esporlarins. Hey asistiren mes de coranta comensals.

Hey hagué un menú molt selecto, fet per cuynés qu'havían vengut expresament de Palma.

Acabats es postres es president de sa Comissió banqueteril, fé un pintoresc discurs, extenguense molt amb sa civilisació y cultura d'es poble acabant per reprenda ets escàndols dats pes lloros y aplaudint es recurs pres pen *Manegueta*. Llevó se lletji una carta d'adhesió an es banquete des Corresponsal d'EN XERRIM d'Esporlas qu'es troba Sólla. Després parlà en *Manegueta*, atacant fort es *lloros* y es seu mòdo d'escriura y procedi. Parlaren varías personas més que sentim no recordà.

A la fi has mitx de sa mes franca alegria acabá es banquete, dant vivas an EN XERRIM y en *Managueta*.

NOTA. - Totas aquellas personas qu'envigan original d'Esporlas, devén de tenir en conta qu'an de vení amb sa firma de s'autò y es seu domicili, pués me convé sobre de qui és per no essé enganat amb nom fals.

De no vení així no serán publicats.

Es CORRESPONSAL

DE ALGAIDA

No'm parlis d'Algaida, deya un des Pont d'Inca a un algaidai.

¿Que t'han fet a Algaida que no en puguis sentir parlá?

Veus (y li mostre sa boca) aquestas quatre dents qu'hem faltan las vaix a deixá a sa plassa des teu poble.

Y com v'assé?
Are to contaré tal com va sotsehi. Jo sempre he anat de contrabando com tu saps y vaix enviá una carta a un compañero de Porreras, diguent que m'enviassen tres sacas de pastillas, y l'ondemá m'e-criven diguent: «Demà a les tres de sa dematinada mos esperarás a s'Hostal d'Algaida, carretera de Manacor. Jo vaix pensar, lo milló que puc fer es anari avuy y dormiré a s'hostal. Vaix inflà ses gomes a sa bicicleta, vaix sopà a las tres des capvespre, li extrinc y a las quatre vaix arribá a s'Hostal. Salut a l'amo y li demà cuatres céntims de seca y men dugué molta y bona. Li vaix demaná si hey podria dormí y hem contestá que sí. A més me dijé que tancave a las onze. Jo aprofitant s'oació li vaix di: I lo jo que no estat may a Algaida, vos deixré sa bicicleta y, hey aniré a donarí un vistassó, y a las deu ja serà aquí.

Partíc y me pensava qu'aquell carré de ses casas tortas ja era es poble, pero vaix caminá un kilometre més y no hey havia cases, a la fi arrib a uns quatre cantons y a un d'ells vaix veure un establiment y vaix a demaná: Madona jamb voldràu di sa plassa a-hont cau?

X. X.
(Continuarà)

DE BUJER

Segons mos comunica, es nostre Corresponsal de Buje y Campanet acaba de sofrir una cruel y terrible malaltia, la qual l'ha obligat a haver d'estar rendit an es llit per es pay d'un més fins arriba an es punt en que sa situació fonc de bastante gravedat y es qui no'n creu qu'heu demaní a D. Xim (no es D. Xim Pascual).

La setmana qui "vé" si Deu heu vol, vos parlaré mes clà y lo demés serán violas.

T. F. C.

NOTA: A derrera hora acaba d'enterarme es detective «Tebate» de qu'alguns suscriptos comensaren a queixars e perque EN XERRIM feya varías setmanas que no publicava cap article de Buje ni de Campanet, pero teniu en conte lectós que per doble motiu me queixave jo a dins es llit y no'n deya a ningú. Però no vos rejireu per això perque estic dispost a recompensá es temps perdut.

**Tenda de mobles
GUIEM CALVO**

Carré de sa Rectoria, 16 - SOLLER

Tallé de fusteria y mobles

Mobles de maderas sanas,
fabricats en tal Tallé
També fan de lo més bé
portas, somiers y persianas.
Heu fan tot de lo milló:
Baratura y perfecció.

XERRIMADES

Ets Srs. Alarbern y C. de Palma, han tenguda s'atenció de notificarmós amb un moder carnet, qu'han posat ha sa venta lo més selecte de sa moda per sa temporada d'ivern.

Abrahim molt s'atenció.

Pes carré den Pastó hey ha un homo qu'ha presa sa mania es vespres, de posarse a cantà peteneras, y no deixa aclarca ets uys a cap veynat.

Li suplicam que desistesca de donant suculenta lata, pués enllloc de donar gust dona disgust.

Igualment passa amb un des carré de sa Ma. enossé qu'aquést enllloc de cantarles, las aplega, y cuant en sa nit arriba a caseva tot son crits y cadiras per sa paret paresquen qu'es Saitx fa una crida.

Agrahirem també an aquést que dugue un poc menos de suc y un poc més de coneixement.

Per D. Juan Magraner, Alcalde de Sóller, hem estat atentament invitats per s'acta des descubrimient de sa lápida de «Avenida de Cristóbal Colón» que donarà es nom a es tres comprés entre sa Plaza de sa Constituciò i carré de Roma gueira, dit acte tendrà lloc a las 16 des dia de demà.

Mil gràcies,

Mos fan a sabre es concurrens des ball de Ca'n Perico (Asistencia Sollerense) que demà diumenge, a las vuit d'es vespre, se comenarà es ball y continuará es diumenges y festas una temporadeta curta o llarga segons es comportament y voluntat de ses autoridats, las cuales tenim es gust de invitars desde ses columnas d'aquest setmanari.

Amb atenció a sa multitud de lectós tornam publica s'hermosa cansó que en motiu de sa «Festa de sa rassa» han de cantà es nins y ses ninas qu'hey han de prendre part.

**HIMNO POPULAR
commemorativo a la Festa de la Rasa**

Colom soñó, luchó. Con pecho osado
ni el peligro midió, ni el mar profundo;
Arrojóse a las olas denodado
y el premio de su fe fué un nuevo mundo.

Tuyo es este laurel, inclita España!
Coló para vencer, en ti confía:
Por ti se realiza tan alta hazaña;
Gloria inmortal a tí, o Patria mia!

Viva Colón, descubridor de un mundo!
Exclaman cielo y tierra y mar profundo.

SOLLER.-Tip. Moderna de Calatayud y C.